

Lov af 2den Juli 1870 og den islandiske Indkomstskattelov er altfor tydelig, til at den kan undgaa Nogens Opmærksomhed. Der er saa mange Bestemmelser i den sidstnævnte, der siensynlig ere ligefrem skrevne ud af den første, at, naar man har haft Leilighed til at beskæftige sig med den danske Lov, kan man ikke være uvidende om, at den islandiske er en Affødning af vor egen. Det er imidlertid ikke rigtigt, som den høitærede Minister siger, at § 5 i den danske Lov af 2den Juli 1870 og § 10 i den islandiske Lov af 14de December 1877 ere ganske enslydende. (Substitutionsministeren: Det sagde jeg heller ikke; de bestemme det Samme). Der er virkelig ikke saa lidt Forskjel i deres hele Affattelse, og ved Siden af denne Forskjellighed i Formen fremtræder der en endnu større Forskjellighed i den praktiske Anvendelse; dersom den danske Lov 2den Juli 1870 skulde i sin praktiske Anvendelse have ført til, at vi f. Ex. her hjemme fuldt beskattede en Handelsindtægt, der faldt halvt i Kjøbenhavn, halvt i London eller halvt i Aarhus og halvt i Hamborg, vilde vi ganske vist have gjort os skyldige i den Bildfarelse, som jeg frygter for, at man kan nære paa Island. Spørgsmaalet er om den praktiske Fortolkning af § 10 i den islandiske Lov. Jeg skal gjentage, hvad jeg har sagt før, at, holder man sig til den paa Island faktisk faldende Del af Indtægten, har jeg Intet at klage; men skulde man gaa videre og tillige ville beskatte en dansk Indtægt, saa tror jeg, man gjør Uret. Er der nu den Bestræbelse paa Island, som den høitærede Minister siger, er det jo muligt, at de Bemærkninger, jeg har tilladt mig at gjøre, kunne faae en praktisk Nytte og aabne Diet for et og andet Forhold, som man ikke tidligere tilstrækkeligt har set. At den høitærede Minister bider godt fra sig, paaskønner jeg. Derved vil han vistnok faae en yderligere Adkomst til at blive erkjendt for ret islandisk Minister. Det er hans Pligt og Skyldighed at gjøre det. Men jeg haaber, som sagt, at, skulde han bide altfor haardt, vil jeg faae Assistance hos vore egne Ministre, der ere vore naturlige Talsmænd overfor for store Fordringer fra Islands Side. Det skulde glæde mig, om § 10 i den islandiske Lov maatte blive ligesaa international usfadelig, som § 5 i Lov 2den Juli 1870 har været, og det kunde dog være, at mine Bemærkninger kunde have bidraget lidt dertil.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg skal blot tilføie den Bemærkning, at jeg ikke har sagt eller i det Mindste ikke ment, at § 10 i 14de Februar.

Loven af 1877 og § 5 i Loven af 1870 ere ordlydende ens; jeg har kun sagt, at der ikke i Realiteten er nogen som helst Forskjel imellem dem. De Ord, hvorefter det her dreier sig, ere jo næsten enslydende. I den islandiske Lov staar der: „Den, som ikke har Bopæl i Landet, men nyder Indtægter af Forbeieendomme eller en i Island drevne Næringsvei eller Virksomhed, beskattes af den heraf flydende Indtægt“, og i den danske Lov staar der: „Ligeledes skal den, der ikke er bosat her i Landet, men her eier faste Eiendomme eller Eiender, eller har Del i saadan Eiendom, eller nyder Indtægter af samme, eller som udøver eller tager Del i nogen Næring eller Virksomhed, der udøves her i Landet, beskattes af den heraf flydende Indtægt“. Det er just ikke Ord til andet det Samme, men jeg vil forgylde den, der kan antyde en eneste Forskjel i Realiteten mellem disse to Bestemmelser.

Ville: Jeg skal tillade mig at bemærke, at de to Affattelser have en Del Forskjelligheder. I § 5 i den danske Lov, som er temmelig omstændelig i sine Bestemmelser, hedder det tilfaldt: „Ligeledes skal den, der ikke er bosat her i Landet, men her eier faste Eiendomme eller Eiender, eller har Del i saadan Eiendom, eller nyder Indtægter af samme, eller som udøver eller tager Del i nogen Næring eller Virksomhed, der udøves her i Landet, beskattes af den deraf flydende Indtægt“. Der nævnes altsaa: „Næring eller Virksomhed, der udøves her i Landet“. Den islandiske Lov derimod siger: „Den, som ikke har Bopæl i Landet, men nyder Indtægter af Forbeieendomme eller en i Island drevne Næringsvei eller Virksomhed, beskattes af den heraf flydende Indtægt“. Denne Affattelse af den islandiske Lov admitterer en Fortolkning som den, at af den paa Island drevne Næringsvei, af Omsætningen af islandiske Produkter med danske, flyder al den Indtægt, den islandiske Kjøbmand har, og derfor giver § 10 i den islandiske Lov Adgang til en Fortolkning, som § 5 i Lov af 2den Juli 1870 ikke admitterer; men er denne mulige Fortolkning ikke den, der praktisk gjøres gjældende, saa er der Intet at sige.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg kan vedblivende kun sige, at det ikke er mig muligt at se, hvilken Forskjel der er mellem de nævnte Udtryk: „en i Island drevne Næringsvei